

Oi žinau, žinau

Oi ži - nau, ži - nau nie - kam ne - sa - kau,
kur au - ga man mer - ge - le, ru - ge - lių
pio - vė - jė - lė, dro - be - lių au - dė - jė - lė.

- 1 Oi žinau, žinau
Niekam nesakau,
Kur auga man mergelė,
Rugelių pjovėjėlė,
Drobelių audėjėlė.
- 2 Raudoni dvarai,
Krišto lo langai,
Ten auga man mergelė,
Rugelių pjovėjėlė,
Drobelių audėlėlė.
- 3 Kad gautau, gautau
Savo mergelė
Ant renkelių nešiotau
Kaip aukselio žiedelį,
Kaip aukselio žiedelį.
- 4 - „Nešiok berneli,
Nešiok jaunasai,
Ant baltųjų rankelių
Kaip aukselio žiedelį,
Kaip aukselio žiedelį.“

Oi žinau, žinau

1

Oi žinau, žinau
Niekam nesakau,
Kur auga man mergelė
Rugelių pjovėjėlė,
Drobelių audėjėlė.

O ich weiß, ich weiß,
doch mag ich es keinem sagen,
wo mein Mädchen aufwächst,
des Roggens Schnitterin,
des Linnens Weberin.

2

Raudoni dvarai,
Krištolo langai,
Ten auga man mergelė,
Rugelių pjovėjėlė,
Drobelių audėjėlė.

Rote Höfe,
kristallhelle Fenster,
da wohnt mein Mädchen,
des Roggens Schnitterin,
des Linnens Weberin.

3

Kad gautau, gautau
Savo mergelė
Ant renkelių nešiotau
Kaip aukselio žiedelį,
Kaip aukselio žiedelį.

Wenn ich gewönne, gewönne
mein Mädchen,
auf meinen Händen würde ich es tragen
wie einen goldnen Ring,
wie einen goldnen Ring.

4

- „Nešiok berneli,
Nešiok jaunasai,
Ant baltųjų rankelių
Kaip aukselio žiedelį,
Kaip aukselio žiedelį.“

„Trag mich, Bursche,
trag mich, du Junger,
auf deinen weißen Händen
wie einen goldenen Ring,
wie einen goldenen Ring!“